

ถนนคนเดิน เมืองเชียงคานก็มีถนนคนเดิน แต่เป็นถนนคนเดินที่น่าเดินมากที่สุด นั่นเพราะเป็นถนนที่เรียบไปกับแม่น้ำโขง อีกทั้งเรือนไม้โบราณที่ตั้งอยู่เรียงรายตลอดแนวถนนก็ทำให้ถนนคนเดินเส้นนี้มีเสน่ห์เฉพาะต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่นๆ นอกจากนี้ สินค้าที่วางขายก็มีความหลากหลาย โดยเฉพาะงานหัตถกรรมของพื้นถิ่น หรืองานผ้าอื่นๆ ก็มีเฉพาะที่เชียงคานเท่านั้น

อาหารพื้นถิ่นเชียงคาน

ปากท้องก็อิ่มได้ เมนูพิเศษนี้มีที่เชียงคานแห่งเดียวเท่านั้น แถมยังมีเพียงร้านลุงมุกเจ้าเดียวเท่านั้น

ปากท้องก็อิ่มได้ มีขายที่ตลาดสดเทศบาลเชียงคาน ช่วงเช้า 04.00-08.00 น. เย็น 15.00-19.00 น.

ข้าวปั้นน้ำจ้าว เป็นอีกหนึ่งความอร่อยของเชียงคาน ส่วนประกอบหลักก็คือ ขมจีนกับน้ำซุปรสเค็มในและน้ำซุปรสเปรี้ยว อร่อยทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ไข่ขาวจะทำออกมาอร่อยทุกร้าน

ร้านแนะนำ และถือเป็นเจ้าแรกของเชียงคานก็คือ ร้านป้าลี ตั้งอยู่หัวมุมปากซอย 14 (ล่าง) และ ร้านยายพัด ซอย 10 ส่วนอีกร้านที่อร่อยและขึ้นชื่อไม่แพ้กันก็คือร้านยายอ้อย ซอย 5 บน

ส้มตำดองแดง อาหารพื้นถิ่นขึ้นชื่อของเชียงคาน การตำเหมือนทั่วๆ ไป มีมะละกอสับ มะเขือเทศสีดา มะเขือส้มสีเขียว พริกชี้หนู มะกอก มะนาว

กุ้งแห้งฝอย ปลาแร่ แต่ที่พิเศษคือ เส้นดองแดง ที่ทำจากแป้งสาลี แล้วกดจากเครื่องแบบขนมจีนเกือบทุกร้านจะทำเส้นกันสดใหม่ตามต่อตาม

ข้าวหลามยาวซอย 0 ถือเป็นของฝากขึ้นชื่อของเมืองเชียงคาน เพราะมีรสชาติอร่อยหอมหวาน ต่างจากข้าวหลามแห่งอื่นๆ โดยในอดีตนั้นหากจะเดินทางไปเยี่ยมญาติพี่น้องก็มักจะมีข้าวหลามยาวติดไม้ติดมือไปฝากด้วยเสมอ ที่ยังคงทำอยู่ในปัจจุบันก็คือบ้าน ป้าจันทรี บุตรชายงาม ถนนศรีเชียงคาน ซอย 0 ทำจากไม้ไผ่กาวแดง เป็นไม้ไผ่ชนิดพิเศษที่มีความยาวกว่าไม้ไผ่อื่นๆ และทำเพียงวันละ 50 กระบอกเท่านั้น

นอกจากจะได้ลิ้มรสความอร่อยของข้าวหลามยาวแบบฉบับเชียงคานแล้ว นักท่องเที่ยวจะได้เห็นกระบวนการทำข้าวหลามทั้งหมด แต่ต้องไประหว่างเวลา 7 โมงเช้าถึง 10 โมงเช้าเท่านั้น

ข้าวเป็ยกเส้น หน้าตาคล้ายก๋วยเตี๋ยวน้ำใส แต่ต่างกันที่เส้น โดยข้าวเป็ยกเป็นเส้นกลมและเหนียวนุ่มในน้ำซุปรสเค็มข้นปรุงสำเร็จในตัว อาทิ หมูสับ หมูยอ และเพิ่มความหอมด้วยหอมเจียวไม่ต้องปรุงเพิ่มก็อร่อยลงตัว ข้าวเป็ยกเส้นเป็นอาหารง่ายๆ มีขายหลายร้านทั้งซอย 9 ซอย 10 และย่านถนนคนเดินยังมีให้เลือกชิมอีก

จุ่มบัวยายพัด จุ่มบัว หรือหลายคนเรียกว่า สุกี้เชียงคาน รสชาติอร่อยจัดจ้านโดยไม่ต้องปรุง ใครที่ชอบกินสุกี้รับรองต้องติดใจ นอกจากนี้ยังมีเมนูอื่นๆที่เป็นอาหารเชียงคาน ไม่ว่าจะเป็น ข้าวเป็ยกเส้น ข้าวปั้นน้ำจ้าว ส่วนแล้วแต่อร่อยเด็ด ร้านตั้งอยู่ในซอย-10

ข้าวจี ข้าวจี คือข้าวเหนียวปั้นเป็นก้อนกลมแล้วเสียบไม้ อาจจะโรยด้วยไข่หรือไม้ก็ได้ จากนั้นนำไปย่างบนเตาด่าน ข้าวจีมีขายที่ตลาดเช้าและถนนคนเดิน ถือเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ไม่ควรพลาดเมื่อไปเชียงคาน

เส้นทางจักรยาน ชมภูมิทัศน์ วัด สัมผัสวิถีชีวิต ชาวเชียงคาน

เที่ยว
หัวใจใหม่
เมืองไทยยั่งยืน

7Green

กองส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กทท.)
1600 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทร. 02 250 5500.
ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว โทร. 1672 www.tourismthailand.org

ข้อมูลท่องเที่ยวเมืองเชียงคานเพิ่มเติม

www.tourismthailand.org www.chiangkhan.go.th www.chiangkhan.com www.loei.go.th

ยามเช้าเมืองเขียงคานเหมาะสำหรับการสัมผัสอากาศบริสุทธิ์ พร้อมกับการดื่มน้ำชาเย็น และนำขึ้นโดยอาหารคาวหวาน เพื่อไปถวายจันทน์ที่วัดในตัวเมืองเขียงคาน จากนั้นปั่นจักรยานมุ่งหน้าไปยังจุดเริ่มต้น ที่ลานวัดธรรม ตรงข้ามวัดท่ากอก ริมแม่น้ำโขง เมืองเขียงคาน

เส้นทางจักรยานนี้เน้นการให้พระทำบุญ 9 วัด เพราะวิถีชีวิตของชาวเขียงคานเหมือนคนไทยส่วนใหญ่ที่ผูกพันลึกซึ้งกับพุทธศาสนา อีกทั้งเลข 9 เองก็ถือว่าเป็นเลขมงคล เพราะหมายถึงความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

วัดที่ 1 วัดท่ากอก ชมพระอุโบสถก่ออิฐถือปูน ศิลปะล้านช้าง ปันจักรยานผ่านสี่แยกไปตามถนนแฉะชม กลุ่มตึกเล็กเขียงคาน แล้วมุ่งหน้าไป **จุดที่ 2 วัดศรีพนมมาศ** ชมความร่มรื่นของวัด กราบไหว้พระวัดป่า ร่วมทำบุญสร้างเจดีย์ศรีพนมมาศ

ปั่นจักรยานออกหน้าวัดลงซอย 19 ถึงสี่แยกเลียช้ายผ่านมูลนิธิศึกษาเอเชีย เลี้ยวขวาอีกทีเข้าซอย 17 บน แวะกลุ่มสตรีวัดป่าไผ่ **จุดที่ 2** เรียนรู้การระบายสีหน้ากากผีขนน้ำ ไกลๆ บริเวณนี้แฉะชมการทำผ้าหม่นวมโบราณที่กลุ่มหม่อนนอกประสงค์

วัดที่ 3 วัดป่าไผ่ ชมพระอุโบสถเก่าแก่แบบหลวงพระบาง กราบพระเรียบร้อยแล้ว ปั่นออกทางด้านหลังวัด แล้วเลี้ยวขวาออกซอยข้างวัด ระหว่างซอย 16-17 มีร้านทำผ้าหม่นวมอีกร้านที่สามารถแวะเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ยังมีอาหารรสเด็ดคือ ส้มตำไก่ย่างซอย 17 ล้าง และซอย 18 บน สามารถเลือกร้านได้ตามอัธยาศัย

วัดที่ 4 วัดมหาธาตุ วัดที่เก่าแก่คู่บ้านคูเมืองเขียงคาน ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า "วัดหลวงพ่อใหญ่" ใกล้จุดนี้มีร้านข้าวปุ้นน้ำแจ่วบ้านหวาน ซอย 14 บน และป่าสี่ซอย 14 ล้าง

วัดที่ 5 วัดปากกลาง เดิมทีเดียว มี 2 วัด คือ วัดกลาง กับ วัดป่า ต่อมา พ.ศ. 2466 ได้ย้ายวัดกลาง ไปวัดป่า ชาวบ้านจึงเรียกว่า วัดปากกลาง จุดนี้มีข้าวปุ้นน้ำแจ่ว ซอย 12 บน ข้างวัด และมีข้าวเปียกเสิร์ฟฟรี

วัดที่ 6 วัดสันติธรรมาราม เดิมชื่อวัด วัดป่าศิริพิทักษ์อนุญาสา จนกระทั่ง พ.ศ. 2500 พระพิฆเนศวรเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น วัดสันติธรรมาราม ตามสภาพสถานที่ตั้งวัด ซึ่งเป็นป่าสงวนเขียงคานเหมาะแก่การนั่งวิปัสสนากรรมฐาน แต่ชาวบ้านเรียกว่า วัดป่าช้า หรือวัดโนนป่าช้า ใกล้วัดสันติฯ ซอย 5 บน มีข้าวปุ้นน้ำแจ่ว ย่อย่อย เจ้าเก่าของเขียงคานที่ไม่ควรพลาด

วัดที่ 7 วัดภูซางน้อย เป็นเส้นทางไปยังห้วยหลวงจากตัวเมืองประมาณ 2.5 กิโลเมตร ทางขึ้นเป็นบันไดนาค 117 ขั้น หรือใครมีพลังกำลังก็สามารถปั่นจักรยานขึ้นไปได้ไหวพระบนยอดเขาได้ ซึ่งเป็นจุดชมภูมิทัศน์ที่งดงามอีกแห่งหนึ่ง โดยสามารถมองเห็นภูมิทัศน์เมืองเขียงคานที่สวยงามอีกจุดหนึ่ง ช่วงลงจากวัดภูซางน้อย เจ้าของบ้านใจดีตรึงคนเขา เชื้อเขียงคานให้แคะคั้นน้ำเย็นๆ ก่อนเดินไปยังจุดอื่น

ปั่นจักรยานลงเขาไป **วัดที่ 8 วัดโพธิ์ชัย** ชมอุโบสถที่มีสถาปัตยกรรมล้านช้าง ผลผลิตศิลปกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ถัดจากวัดโพธิ์ชัยมีไผ่กล มีข้าวหลามยาวชื่อดังของเขียงคาน ซึ่งเป็นบ้านป่าจันทน์ บุตรชายงาม ตั้งอยู่ที่ถนนศรีเขียงคาน ซอย 0 แต่ต้องแวะระหว่าง 7 โมงเช้าถึง 10 โมงเช้า นอกฤดูท่องเที่ยวจะมีขายเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์เท่านั้น

วัดที่ 9 วัดศรีคุณเมือง วัดแห่งนี้คือแหล่งรวมศิลปะแบบล้านนาและล้านช้าง ของบางชั้นได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นโบราณวัตถุ และศิลปวัตถุของชาติ

นอกจากวัดศรีคุณเมือง แวะเรียนรู้การทำผ้าหม่นวมที่ร้านซึ่งเป็นงานศิลปะของชาวไทดำที่ร้านสองฝั้วเมย์ แล้วปั่นไปตามถนนชายโขงเพื่อเรียนรู้กรรมวิธีทำผ้าหม่นวมที่ร้านนิยมไทยที่เป็นร้านเก่าแก่บริเวณถนนคนเดิน

สำหรับคนที่มีความอดทน เขียงคานยังมีเส้นทางสวยงามทั้งด้านธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน เหมาะสำหรับปั่นจักรยานเที่ยวชมอย่างเพลิดเพลิน โดยเฉพาะเส้นทางไปแก่งคุดคู้ แนะนำให้ปั่นเลียช้ายไปตามถนนชายโขงเรื่อยๆ ผ่านโรงเรียนเขียงคานที่ทำการไปรษณีย์ กองทัพเรือ เลี้ยวขวาออกถนนใหญ่ ปั่นไปสักพักหากพบทางเลียช้ายก็สามารถเลียช้ายได้เลย โดยจะไปบรรจบถนนเลียช้ายแม่น้ำโขง ระหว่างนั้นแนะนำให้แวะไหว้พระที่ **วัดท่าแขก** ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์ พ.ศ. 2209 พระประธานในวัดเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ ประมาณ 300 กว่าปี แกะสลักด้วยหินทั้งก้อน รวมทั้งหม่อม 3 องค์ จากวัดท่าแขกปั่นขึ้นเขียงคานที่แม่น้ำอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ก็ถึงชุมชนบ้านน้อยที่ท่ามะพร้าวแก้ว ถัดจากนั้นไปไผ่กลถึงแก่งคุดคู้ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวชื่อดังของจังหวัดเลย จากตัวเมืองเขียงคานถึงแก่งคุดคู้ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร สำหรับเส้นทางหลัก แต่หากเป็นเส้นทางเลียช้ายแม่น้ำโขงก็ประมาณ 4 กิโลเมตร

หากกลับหากไม่อยากจะกลับเส้นทางเดิม ก็สามารถปั่นไปเส้นทางทอ มุ่งตรงไปบ้านโพธิ์ สดเสาะไปบ้านนาบอน มุ่งหน้าไปบ้านนาข้าว ที่เป็นต้นตำรับของผิวน้ำ แต่เส้นทางนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความอดทน 4-5 ชั่วโมง เพราะนอกจากระยะทางจะยาวถึงประมาณ 12-15 กิโลเมตรแล้ว ที่วัดทั้งสองระหว่างทางยังสวยงามน่าชม เชื่อว่าหลายคนคงไม่พลาดที่จะแวะ

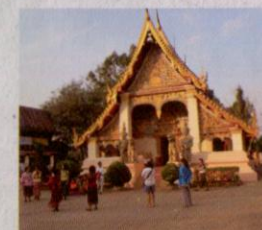
2 วัดศรีพนมมาศ (วัดโก่ง)

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2497 โดยชาวเขียงคาน มีพระมหาบุญหนัก สิริบุญโญ เป็นประธานฝ่ายพระสงฆ์ เป็นวัดที่มีมรดก อุโบสถ ศาลาการเปรียญ และกำแพงวัดงดงามด้วยภาพพุทธประวัติ ฝีมือช่างชาวเขียงคาน มีประตูเข้าออก 2 ด้าน ด้านหนึ่งเข้าทางหน้าศาลา ประตูที่ 2 เข้าทางประตูศาลา บำเพ็ญกุศลประตูทั้งสองของวัดจะอยู่ทางทิศเหนือ ปัจจุบัน กำลังสร้างเจดีย์ศรีพนมมาศ

4 วัดมหาธาตุ

ก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2197 เชื่อว่าสร้างขึ้นเป็นวัดแรกของอำเภอเขียงคาน และเป็นวัดที่เก่าแก่คู่บ้านคูเมืองของเมืองเขียงคานอุโบสถเป็นไม้เก่าแก่รูปแบบล้านช้าง ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย (หลวงพ่อบุญใหญ่) บริเวณหน้าจั่วมีภาพเขียนบอกเล่าเรื่องราวประวัติเมืองเขียงคาน

1 วัดท่ากอก

วัดเก่าแก่และงดงาม อยู่คู่เมืองเขียงคานมานานร่วม 200 ปี สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2395 โดยพระศรีวรราช (สีทา) เจ้าเมืองเขียงคานในสมัยนั้นร่วมกับชาวบ้านเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินสยามมิให้ฝรั่งเศส รุกล้ำ ด้านหน้าอุโบสถและรอบหน้าต่างมีศิลปะลวดลายแบบฝรั่งเศส ซึ่งคาดว่าคงได้รับอิทธิพลจากสมัยที่ฝรั่งเศสยึดครองดินแดนฝั่งแม่น้ำโขง (ลาว) เป็นเมืองขึ้น

3 วัดป่าไผ่

งานภาพจิตรกรรมฝาผนังในอุโบสถเป็นเรื่องราวพุทธประวัติ โดยมีมือช่างชาวเขียงคานแท้ๆ ดังนั้นจึงมีเสน่ห์แตกต่างจากวัดอื่นๆ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2415 เดิมเป็นวัดป่าสำหรับพระอุคคังเจ้าพระมา ต่อมาพระครูศรีวิสุทธิพร้อมด้วยชาวบ้านร่วมกันสร้างให้มั่นคงถาวร

9 วัดศรีคุณเมือง

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2485 มีกำแพงแก้วล้อมรอบตัวอุโบสถ เป็นแหล่งรวมงานศิลปะทั้งแบบล้านนาและล้านช้าง ตั้งจะเห็นได้จากโบสถ์ ซึ่งหลังคาหลังอย่างศิลปะล้านนา ศิลปวัตถุที่สำคัญหลายชิ้น เช่น พระพุทธรูปไม้จันทน์ ลงรักปิดทอง ปางประทานอภัยแบบล้านช้าง พระพุทธรูปปางสมาธิมีพระเกศาเป็นปุ่มแหลมเล็ก พระกรรณค่อนข้างแหลมและยาว สันนิษฐานว่ามีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 24-25 นอกจากนี้ยังมีธรรมาสันนิษฐานว่าคงไม่หลงรักปิดทองทุกด้าน ที่ผนังหลังมีรอยค้ำลายปราสาท ด้านหน้าโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนังอยู่เต็มหน้าบัน ภาพทั้งหมดเป็นภาพนิทานชาดก ชุดพระเจ้าสิบชาติซึ่งช่วงขึ้นใหม่แทนของเดิม

5 วัดมัสยิดมารม (วัดปากกลาง)

เดิมเป็นวัดเล็กๆ 2 วัด คือ วัดกลางและวัดป่า แต่วัดกลางซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงถูกน้ำกัดเซาะตลิ่งพังเข้ามาถึงวัด ชาวบ้านจึงย้าย 2 วัดรวมเป็นวัดเดียวกัน เมื่อปี พ.ศ. 2466 จึงเรียกชื่อว่า "วัดปากกลาง" ต่อมาสมัย พระมหาเกียรติ วุฒิสโร เป็นเจ้าอาวาสจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น "วัดมัสยิดมารม" แต่ชาวเขียงคานทั่วไปก็ยังเรียกติดปากว่าวัดปากกลางเช่นเคย ภายในบริเวณวัดมีอาคารส่วนโบราณ ซึ่งชาวบ้านและได้ช่วยกันอนุรักษ์ไว้

6 วัดสันติธรรมาราม

จุดเด่นก็คือ มณฑปประดิษฐานรอยพระพุทธรูปจำลอง และบริเวณรอบอุโบสถมีพระพุทธรูปสีทองอร่ามตามประเพณีฐานเรียงรายนับร้อยองค์ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2482 โดยพระครูพิทักษ์สังฆการ เป็นผู้นำชาวบ้านสร้างขึ้น เดิมชื่อว่า "วัดป่าศิริพิทักษ์อนุญาสา"

ต่อมาพระพิฆเนศวรเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "วัดสันติธรรมาราม" ตามสภาพสถานที่ตั้ง ซึ่งเป็นป่าสงวนเขียงคานเหมาะแก่การนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ชาวบ้านจึงเรียกว่า วัดป่าช้าหรือวัดโนนป่าช้า

7 วัดภูซางน้อย

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2410 มีเนื้อที่ 500 ไร่ อาคารเสนาสนะประกอบด้วยวิหารและกุฏิพระสงฆ์ ซึ่งเป็นอาคารไม้ 1 หลัง ตึก 3 หลัง วัดภูซางน้อยเป็นจุดชมทัศนียภาพที่ดีแห่งหนึ่งของเขียงคาน โดยสามารถมองเห็นตัวเมืองเขียงคาน มีบันไดนาค 177 ขั้น และมีทางจักรยานขึ้นไปถึงยอดภู

8 วัดโพธิ์ชัย

สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2443 โดยมีพญาผ่องจานุญา (ญาครุญา) และพระยาศรีวรราช ซึ่งเจ้าเมืองเขียงคานในสมัยนั้นร่วมกันสร้าง ตั้งอยู่ระหว่างซอย 2-3 อุโบสถที่มีรูปสถาปัตยกรรมล้านช้าง ผลผลิตศิลปกรรมในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

สขป. ๖๖

แม่น้ำโขง

ถนนช้าง

ถนนช้าง

ท่าเรือ

ซอย 0

จุดเรียนรู้
การทำข้าวหลาม

8 วัดโพธิ์ชัย

2195 ไปท่าลี่-ภูเรือ

7 วัดภูซางน้อย

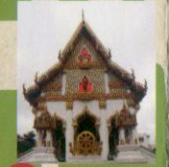
ถนนศรีเมือง

6 วัดสันติวนาราม

จังหวัดเลย

สถานีขนส่ง
เลย - โคราช

5 วัดมิ่งนิมาราม (วัดป่ากลาง)

ตลาดเชียงคาน
สถานีขนส่ง 99
เลย - กรุงเทพฯ

ซอย 12

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

4 วัดมหาธาตุ

3 วัดป่าไผ่

2 วัดศรีพนมมาศ (วัดโคง)

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

จุดเรียนรู้
การทำหมอนแบบร้านนิยมไทย

1 วัดท่ากอก

ลานวัฒนธรรม
อำเภอเชียงคาน

ไปปากชม-หนองคาย

โรงพยาบาล
เชียงคาน

ถนนรอบโรงเรียนเชียงคาน

โรงเรียน
เชียงคาน

เทศบาล
ตำบลเชียงคาน

ที่ว่าการอำเภอ
เชียงคาน

วัดท่าแขก
แท่งคุดคู
ภูอกอก
ภูควายเงิน

คำพื้นเมืองเชียงคาน

สไปส	= จะไปไหน	จก (ข้าวเหนียว)	= ล้าง
ชอบใจหลายหลาย	= ชอบคุณมากๆ	ส่วยหน้า	= ล้างหน้า
มีหลาย	= ชอบมาก	จิงหัน	= ถวายอาหารเช้าแด่พระสงฆ์
อันแป่ว	= อย่างนั้นแหละ	เนียน	= เก็บเรียบร้อย
เก็บ	= ร่องเท้า	พาข้าว	= ถาดสำหรับอาหาร
ป่องเอี่ยม	= หน้าต่าง	ฮางฮอด	= รางน้ำสำหรับส่งน้ำพระพุทธรูป
แซ่ขนาด	= อร่อยมาก	อะยูอะยะ	= ไปเป็นระเบียบ
ฮอดแล้ว	= ถึงแล้ว	ข้าวแลง	= อาหารเย็น
ฮันเทิง	= ฮั่นบน	แหล่น	= รัง
อ้ายจิว	= สามเษ	ญี่	= เขิน

หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ

ททท. เลย โทร. 042 812 812, 042 811 405
สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดเลย
โทร. 042 811 258
โรงพยาบาลเชียงคาน โทร. 042 822181-182 และ 1669
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเชียงคาน
โทร. 042 821 181 และ 19
ด่านตรวจคนเข้าเมือง โทร. 042 821 175
ตำรวจน้ำ โทร. 042 821 010
ที่ว่าการอำเภอเชียงคาน โทร. 042 821 597
เทศบาลตำบลเชียงคาน โทร. 042 821 141
สถานีดับเพลิง โทร. 199

ตำนานคุ้มมน

เครื่องรางของขลังชาวไทยแต่เชื่อกันว่าช่วยนำโชคมาให้ ช่วยนำพา
สิ่งที่เป็นมงคลมาสู่ชีวิต นอกจากนี้ ยังใช้เป็นเครื่องบรรณาการให้แก่ภูตผีที่ช่วย
ปกป้องรักษาชีวิตผู้คน อีกทั้งยังช่วยให้พลั้งแก่พอมือที่รักษาโรคให้กับคนในชุมชนด้วย

ผีพนน้ำ

ชาวบ้านชาวเชื่อกันว่าผีพนน้ำเป็นวิญญาณของสัตว์จำพวก วัว ควาย ที่ตายไป
บ้านชาวจะการเล่นผีพนน้ำในเดือนหกของทุกปี เพื่อขอฝน จึงเรียกว่าผีพนน้ำคือ ขนน้ำมาจากฟ้า
หน้าปากของผีพนน้ำทำมาจากไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้จากต้นตีนเป็ด ไม้จากต้นนุ่น แล้วทำลวดลาย
เป็นหน้าผี พร้อมวาดลวดลายให้หน้ากลัวยิ่งขึ้น แต่ปัจจุบันนิยมนำเศษผ้ามาคลุมชะลอมสำหรับ
สวมศีรษะ เพราะสะดวกและรวดเร็วกว่า อย่างไรก็ตาม บนหน้าปากของผีพนน้ำจะต้องมีลายผัก
แว่น หรือที่ชาวบ้านเรียกว่าดอกบัวเครือ เนื่องจากในอดีต ชาวบ้านจะนำผักแว่นมาพันรอบๆ
ใบหน้าและศีรษะ ไม่ใช่การระบายสีเหมือนปัจจุบัน

เชียงคาน เมืองเล็กเชียงใหม่บนน้ำโขง

เชียงคาน เมืองน่ารัก เงียบสงบ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง งดงามด้วยวิถีธรรมชาติ มีวัดวาอารามอันร่มรื่น พร้อมกับศิลปะและจิตรกรรมนำศึกษา อีกทั้ง วิถีชีวิตของชาวเชียงคานเองก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างที่หลายคนหลงรัก

เชียงคาน มาจากคำสองคำ คือ เชียง กับ คาน ตามธรรมเนียมประเพณีไทยล้านนา ล้านช้าง มักจะใช้คำนำหน้าเมืองว่า เชียง ส่วนคำว่า คาน ในที่นี้เป็นชื่อของผู้สร้างเมืองเชียงคาน นั่นคือ “ขุนคาน” กษัตริย์แห่งเมืองเชียงทอง พระราชโอรสของ “ขุนเคา” ซึ่งเป็นเชื้อสาย “ขุนลอ” ในพงศาวดารระบุว่า เป็น ปฐมกษัตริย์ลาวช่วงพุทธศักราช 1240 หรือ พุทธศตวรรษที่ 13

เดิมทีเดียว เชียงคาน ตั้งอยู่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง เยื้องกับที่ว่าการอำเภอเชียงคานในปัจจุบัน นั่นคือที่ตั้งของบ้าน ผาฮอด หรือ เมืองสาณะคาม ประมาณ พุทธศักราช 2436 ช่วงล่าอาณานิคม ผู้คนทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงอพยพขนย้ายเมืองกันมาอยู่ที่ บ้านท่านาจันทร์ เพราะไม่อยากอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส จึงได้เรียกชื่อเมืองแห่งนี้ว่า “เมืองเชียงคาน”

ชมภูมิทัศน์เมืองน่ารัก เมืองเชียงคาน

ด้านหลังถนนชายโขง ริมตลิ่งแม่น้ำที่แบ่งระหว่างดินแดน ไทย-ลาว ปรากฏเส้นทางเล็กๆ ปลูกด้วยอิฐตัวหนอนเรียบไปตามแม่น้ำโขงยาวประมาณ 2 กิโลเมตร เหมาะอย่างยิ่งสำหรับการเดินทอดน่องและปั่นจักรยานช้าๆ เพื่อซึมซับความงดงามของธรรมชาติริมแม่น้ำโขง นอกจากนี้ ยังสามารถมองเห็นบ้านเรือนของพี่น้องทางฝั่งลาวอีกด้วย นอกจากนี้จากภูมิทัศน์แม่น้ำโขงตรงจุดดังกล่าวแล้ว เชียงคานยังมีทัศนียภาพสวยงามและยังเป็นธรรมชาติอีกหลายแห่ง ซึ่งขอแนะนำดังนี้

แก่งคุดคู้ นั้นมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวก่อนเมืองเชียงคานเสียอีก นั่นเพราะถือเป็นแก่งหินที่สวยงามมากแห่งหนึ่งของเมืองไทย โดยเป็นแก่งหินขนาดใหญ่ขวางอยู่ตรงกลางแม่น้ำโขง ตัวแก่งกว้างใหญ่เกือบจรดทั้งสองฝั่งแม่น้ำ ช่วงเวลาที่แก่งสวยงามน่าชมที่สุดคือช่วงฤดูแล้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม ช่วงเวลานั้นโขดหินจะผุดพวยพลาหลายรูปแบบให้ได้เห็น ซึ่งจะเร้นหายได้สายน้ำเมื่อฤดูน้ำหลาก

นอกจากความงดงามทางธรรมชาติแล้ว ชุมชนบ้านน้อยก็เป็นสถานที่ที่ควรแวะไปสัมผัสเพราะเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรแห่งใหญ่ของเมืองเลย โดยเฉพาะมะพร้าวแก้วนั้นขึ้นชื่อเรื่องความอร่อยไม่แพ้ใคร

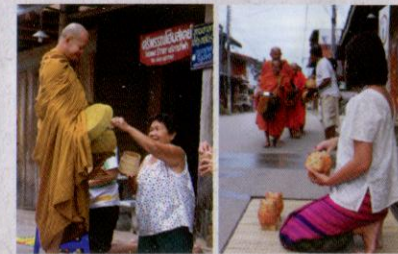
ภูทอก คือจุดชมวิวที่ขึ้นชื่อที่สุดของเชียงคาน จากเมืองเชียงคานใช้ทางหลวงหมายเลข 211 ทางไป อ. ปากชม เมื่อผ่านแยก “แก่งคุดคู้” ไม่ไกลจะมีแยกทางขวามือ (สังเกตป้ายสถานีทวนสัญญาณ 483) ก็คือภูทอก ถือเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกดิน รวมถึงทะเลหมอกได้งดงามไม่แพ้สถานที่ใดๆ ในเมืองไทย อีกทั้งวิวเขาสลับซับซ้อนที่มองไกลสุดสายตาที่เป็นเสน่ห์อีกอย่างที่หลายคนหลงใหล เหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้หลงใหลการถ่ายภาพมุมกว้าง

วัดพระพุทธรูปกวนอิม จุดชมวิวที่มองเห็นได้ไกลสุดสายตา โดยมองเห็นเมืองปากชม แม่น้ำโขงยาวเหยียดจนถึงฝั่งลาว ทุกวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 จะมีงานสมโภชยิ่งใหญ่ วัดที่ชาวบ้านสร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงบุญคุณของควายที่ช่วยทำนาทำไร่ ด้านบนของวัดมีรอยพระพุทธรูป ยาว 120 เซนติเมตร กว้าง 65 เซนติเมตร

พระใหญ่ภูอกจิว นอกจากจะเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปปางลีลาประทานพรเด่นสง่าแล้ว วัดนี้ยังเป็นจุดชมวิวที่ยอดเยี่ยม โดยจุดดังกล่าวเป็นที่บรรจบกันระหว่างแม่น้ำเหืองกับแม่น้ำโขง โดยเฉพาะช่วงน้ำลดนั้นจะมองเห็นหาดทรายและโขดหินสวยงาม

วิถีชีวิตชาวเชียงคาน ดูเหมือนว่าสิ่งหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติก็คือ วิถีชีวิตของคนที่นี่ แม้ว่าจังหวะของชีวิตจะเรื่อยๆ เนิบๆ แต่ก็มิเลินหยากจะมีที่ใดเหมือน

ถัดจากข้าวเหนียว สำหรับคนในเมือง การดื่มน้ำคือการใส่ทุกอย่าง ทั้งข้าวเปล่า ข้าวสาร อาหารแห้ง อาหารพร้อมกิน แม้กระทั่งของปัจจัยบางคนที่ยังใส่ลงไปใบบาตร แต่สำหรับการดื่มน้ำของชาวเชียงคาน (รวมถึงภาคอีสานเกือบทั้งหมด) จะใช้เฉพาะข้าวเหนียวเท่านั้นใส่ลงในบาตร ส่วนอาหารคาวหวานอื่นๆ ชาวบ้านจะนำไปถวายที่วัด

ด้วยธรรมเนียมการดื่มน้ำแบบนี้เอง นักท่องเที่ยวจึงเรียกว่า “การดื่มน้ำบาตรข้าวเหนียว” ซึ่งได้กลายเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่นักท่องเที่ยวจะต้องไม่พลาดเมื่อมาเยือนเชียงคาน

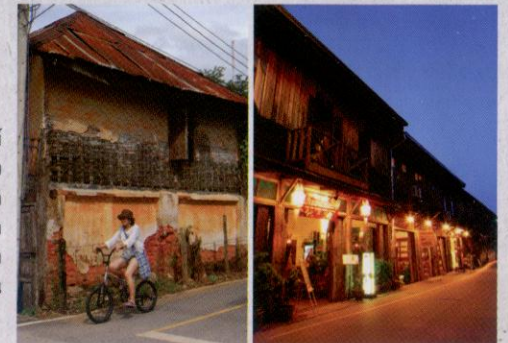
ตรงถนนศรีเชียงคาน ซอย 9 (ล่าง) คือจุดที่พระภิกษุเดินรับบิณฑบาตมากที่สุด ซึ่งน่าจะเพราะใกล้ตลาด อีกทั้งยังถือเป็นใจกลางเมืองอีกด้วย ณ จุดดังกล่าวจึงมักมีนักท่องเที่ยวไปรอตักบาตรอย่างหนาตา

การแต่งกายสำหรับตักบาตรควรแต่งตัวสุภาพ ผู้หญิงควรนุ่งผ้าถุง ผู้ชายใส่กางเกงขายาว ไม่ควรใส่กางเกงหรือกระโปรงสั้น **ห้าข้อถึงหกโมงเช้าคือ เวลาที่พระออกบิณฑบาต**

เรือนไม้โบราณ ที่ตั้งอยู่เรียงรายริมแม่น้ำโขงคืออีกหนึ่งเอกลักษณ์และเสน่ห์ของเมืองเชียงคาน แม้กาลเวลาจะเปลี่ยนไป แต่เรือนไม้ก็ยังคงอยู่คู่เมืองเชียงคาน โดยบางช่วงเวลาก็ถูกละเลย ทว่าเรือนไม้เกือบทั้งหมดก็ไม่ได้ถูกรื้อทิ้งแต่ประการใด ในทางกลับกัน เจ้าของได้พยายามทุกวิถีทางที่จะรักษาเอาไว้ให้อยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด จึงกล่าวได้ว่าเรือนไม้ริมโขงเป็นสิ่งปลูกสร้างที่อยู่คู่กับเมืองเชียงคานมาช้านานตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน เรือนไม้จำนวนไม่น้อยถูกดัดแปลงเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งโรงแรม ทั้งโฮมสเตย์

USSEAการรับแม่โขง

ผ้าหม่นบวบ อีกเอกลักษณ์ของเมืองเชียงคาน ถือเป็นงานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาพื้นบ้านและเป็นเอกลักษณ์ของเชียงคาน ด้วยสาเหตุของอากาศที่หนาวเย็นจึงเป็นแหล่งปลูกผ้าหม่นมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ชาวเชียงคานมักทำผ้าหม่นวมใช้กันภายในครัวเรือน บางส่วนก็ผลิตเป็นกิจการครอบครัว แต่ระยะหลังมักไม่ค่อยมีผู้สืบทอด นั่นเพราะขั้นตอนการทำผ้าหม่นวมต้องใช้แรงงานคนและค่อนข้างใช้เวลานาน ปัจจุบัน ร้านขายผ้าหม่นวมมีอยู่ 2-3 ร้าน อาทิ ร้านนิยมไทย ร้านสุนิพร หน้าวัดป่าไค้ระหว่างซอย 16 และ 17

นักท่องเที่ยวสามารถแวะเข้าไปเยี่ยมชมและเรียนรู้กรรมวิธีการผลิตผ้าหม่นวมได้ โดยเฉพาะคู่รักที่จะแต่งงานสามารถมาร่วมกันทำผ้าหม่นวมเพื่อใช้ในวันแต่งงานได้ ซึ่งนอกจากจะมีประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังถือเป็นการถักทอดความรัก โดยใช้ฝ้ายเป็นสัญลักษณ์อีกด้วย